

Marc Forné **renova** la majoria absoluta

El signe conservador continuarà marcant amb majoria absoluta la política andorrana en la nova legislatura, després que en les eleccions del 4 de març el Partit Liberal d'Andorra, liderat per Marc Forné, obtingués 15 dels 28 escons del Consell General, la cambra parlamentària del país pirinenc.

L'electorat andorrà ha expressat la seva voluntat continuista en atorgar als liberals de Marc Forné, que governen des de fa sis anys i que en l'última legislatura ho han fet amb majoria absoluta, un còmode resultat amb set consellers generals dels catorze elegits per circumscripció nacional, més vuit dels altres catorze elegits per circumscripció parroquial, els de les parròquies d'Andorra la Vella, Escaldes-Engordany, Canillo i Ordino. Enfront dels quinze membres del Partit Liberal d'Andorra (PLA), la nova cambra parlamentària tindrà sis consellers del Partit Socialdemòcrata (PS), cinc del centrista Partit Demòcrata (PD) i dos d'Unió Laurediana, una formació parroquial de Sant Julià de Lòria tradicionalment aliada dels liberals.

Si els resultats de les votacions, pel que fa a l'estructura de la cambra parlamentària que prefiguren, s'assemblen força als dels comicis del 1997 pel que fa a la majoria absoluta liberal i al retorn al Consell General, convenientment reubicats, d'una bona part dels noms emblemàtics de l'oposició, el triomf absolut del PLA no sembla que hagi de produir en la nova legislatura l'*efecte KO* que fa quatre anys va deixar l'oposició descol·locada per tot el mandat. Els comicis del dia 4 revaliden el PLA com el primer gran partit consolidat de l'Andorra constitucional i que, malgrat les rigoroses proves de foc de la passada legislatura –centrades en el que es va anomenar la crisi del tabac–, ha aconseguit renovar amb nota excel·lent la confiança dels electors. Però, al mateix temps, col·loquen el PS en la via de ser el partit de l'alternança: malgrat les dificultats per explicar a un electorat tradicional-

ment conservador un programa avançat en el terreny social i amb perspectives d'imposició directa, els sis consellers aconseguits pels socialdemòcrates, que els col·loquen com el segon partit en representació parlamentària, són suficients per augurar l'estabilitat d'un partit que té tot just un any de vida.

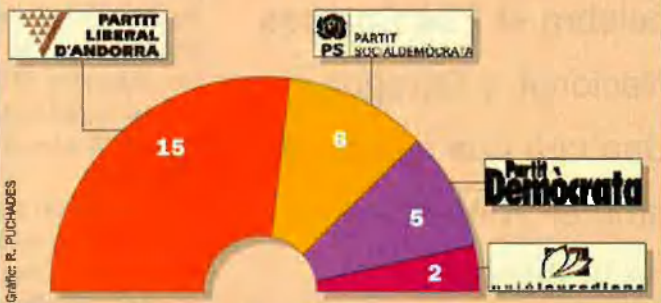
Més malparat queda el PD, que, amb uns resultats per sota de les seves expectatives, ha estat víctima de la seva indefinició, de la poc creïble adscripció centrista d'alguns dels seus membres i d'algunes de les seves propostes, i, probablement per això mateix, tant en les llistes nacionals com en algunes de les parroquials, d'un cert vot útil vers la dreta més estable del PLA contra l'"amença" del PS.

La lectura dels resultats en clau de partits té, però, el seu matís en el fet que mitja cambra s'escull per circumscripcions parroquials. Si es consideren els resultats parròquia per parròquia, es constata que han estat molts els electors que han votat un signe diferent en la llista nacional i en la parroquial: si en la primera la tria s'ha pogut fer més aviat per opció ideològica o programàtica, o per vot útil, en la parroquial ha pesat més, en molts casos, el prestigi personal d'uns candidats –com és el cas dels del PS elegits a Encamp o dels del PD a la Massana– o bé els ressorts, cada vegada més afeblits però encara existents, de la vella clientela política –com podria ser el cas dels elegits del PLA a Canillo o dels d'Unió Laurediana a Sant Julià de Lòria.

Europa i els impostos. Sigui com sigui, la cambra legislativa que es formarà al final de març i el Govern que serà investit a principi d'abril, i que

Resultats de les eleccions andorranes

Dalt, Marc Forné, polític pragmàtic, mediàtic i convincent que continuarà al capdavant del Govern d'Andorra. Al costat, la Casa de la Vall, la gran casa pairal del segle XVI que alberga des de fa més de tres segles la seu del Consell General o Parlament d'Andorra.

tindrà novament al capdavant Marc Forné –el qual complirà així el seu últim mandat, ja que la llei andorrana limita l'exercici del cap de govern a dues legislatures completes–, tenen davant seu l'important repte de respondre en temps útil a la petició de l'OCDE de suavitzar l'“agressivitat” fiscal andorrana que, com la d'alguns altres petits estats, es presenta díscola respecte al camí d'harmonització europea.

En aquest sentit, la política del PLA se centra a completar el marc impositiu moderat que va començar a desenvolupar en la darrera legislatura amb la instauració d'un impost indirecte per mòduls en el sector bancari –actualment sotmès per recurs a la justícia– i que s'ha de completar amb un impost sobre

les transmissions patrimonials i un impost indirecte sobre el sector de serveis, juntament amb una hàbil negociació, puguin ser suficients per llevar a Andorra l'etiqueta de “paradís fiscal” que actualment grava la seva economia.

En el pla interior, algunes reformes socials –com la legislació sobre el dret de vaga– imposades pel desenvolupament constitucional i per la recent adhesió d'Andorra a la Carta Social Europea faran també indubtablement el seu curs, com també el revalidat govern liberal haurà de donar una sortida definitiva a la nova llei d'estrangeria, aprovada pel *corró* liberal a la fi de l'última legislatura i rebutjada pel Tribunal Constitucional, a petició dels coprínceps, en apre-

ciar la inconstitucionalitat de sis dels seus articles.

La construcció d'un metro aeri entre Sant Julià i Escaldes i la candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern del 2010 o del 2014 són dos grans projectes mimats per Marc Forné i que han tingut un gran joc en la campanya electoral. Si, amb el triomf liberal, es pot gairebé assegurar que el primer tirarà endavant durant la propera legislatura, en el cas dels Jocs el Govern haurà d'estudiar a fons les possibilitats reals d'èxit abans d'embarcar-se en una aventura que, segons han dit veus autoritzades, no és segur que ara per ara estigui esportivament i econòmicament a l'abast del petit país dels Pirineus.

Àlvar Valls